

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Военен съд – Сливен. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>04.12.2018 г. – н. д. № 1007/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и допълнение към него, подадени от прокурор при Апелативна прокуратура – Бургас, срещу нова въззивна присъда № 102 от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас. Подсъдим за престъпления по служба и против правосъдието е И. С. Д. – началник на Териториален сектор „Борба с организираната престъпност“ гр. Стара Загора към ГДБОП – София.</p> <p>С присъда от 16.01.2018 г. по н.о.х.д. № 606/2016 г. на Окръжен съд – Сливен подсъдимият И. С. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление против правосъдието по чл. 289 от НК (склоняване на длъжностно лице от прокурорските органи да наруши свое служебно задължение във връзка с</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>правораздаването) и му е наложено наказание в размер на една година „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението е отложено с изпитателен срок от три години.</p> <p>С присъдата подсъдимият И. С. Д. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено при условията на продължавано престъпление (като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б.,а“ от НК, което заема отговорно служебно положение – главен инспектор) престъпление по служба по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С нова присъда от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е признат за виновен, като същият е признат за невиновен и оправдан за извършването на престъплението против правосъдието по чл. 289 от НК, а в останалата част относно обвинението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадения касационен протест и допълнение към него се заявяват касационните основания за допуснато нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила и се иска връщане на делото за ново разглеждане от първата инстанция, за да бъдат отстранени допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, допуснати при постановяване на оправдателната присъда, като се иска подсъдимият да бъде признат за виновен.</p>	
<p>12.06.2019 г. – н. д. № 569/2019 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 203 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд са постъпили касационни жалби от защитниците на подсъдимия П. М. М. срещу решение № 36 от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на Софийски апелативен съд (САС).</p> <p>С присъда № 130 от 16.05.2017 г. по н.о.х.д. № 3533/2013 г. на СГС подсъдимият П. М. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – главен касиер на „А.К.Б.“, при условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари – собственост на „А.К.Б.“ в различни валути с обща левова равностойност в размер на 21 201 430 лева, поради което и на основание чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на 15 години „лишаване от свобода“, „конфискация“ на половината имущество, както и наказанията „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК – да заема отчетническа и материално-отговорна длъжност в държавни и общински фирми и да извършва дейности на материална отговорност или отчетничество при същите работодатели за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определя едно общо наказание от така наложените, а именно най-тежкото от тях – „лишаване от свобода“ в размер на 15 години. Съдът осъжда П. М. М. да заплати държавна такса върху уважения размер на иска в размер на 4%, а именно 848 057,20 лв.</p> <p>Тази присъда е обжалвана от защитника на подсъдимия М. и с решение от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС присъдата е отменена в частта, с която подсъдимият П. М. М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 316 вр. с чл. 309, ал. 1 във вр. с чл. 26 от НК. На основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>НПК е прекратено наказателното производство, водено против П. М. М. в тази част, поради изтичане на предвидената давност за наказателно преследване, а в останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационните жалби се отправя молба за отмяна на въззивното решение и за оправдаване на П. М. М. изцяло.</p>	
<p>19.09.2019 г. – н. д. № 653/2019 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Г. А. К. срещу решение № 89 от 14.05.2019 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда от 04.02.2019 г. по н.о.х.д. № 2188/2018 г. на Окръжен съд – Пловдив.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че направил опит да даде подкуп – дар под формата на пари в размер на 150 лв., на полицейски органи, за да не извършат действия по служба, свързани с осъществяване на контролна дейност по Закона за движение по пътищата – да не му съставят актове за установяване на административни нарушения за управление на МПС след употреба на наркотични вещества и за управление на МПС, след като е лишен от това право по съдебен ред, като изпълнителното деяние е довършено, но не са настъпили предвидените в закона и искани от дееца общественоопасни последици на това престъпление по независещи от дееца причини. На основание чл. 304а във вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1 от НК вр. чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от една година и осем месеца и глоба в размер на 3000 лв. Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен и в това, че в условията на повторност, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества, поради което и на основание чл. 343б, ал.4 вр. ал. 3 вр. чл. 28, ал. 1 от НК вр. чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на една година „лишаване от свобода“, „глоба“ в размер на 700 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от една година. Признат е за виновен и в това, че без надлежно разрешително е държал високорискови наркотични вещества, като случаят е маловажен, поради което и на основание чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. чл. 58а, ал. 5 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание „глоба“ в размер на 500 лв.</p> <p>На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание, в размер на една година и осем месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 2 от НК съдът е присъединил наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от една година и наказанието „глоба“ в размер на 3000 лв.</p> <p>В жалбата се сочи касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>20.09.2019 г. – н. д. № 627/2019 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 301 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело срещу подсъдимия Г. Н. Ц. за поискване и приемане на подкуп от длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – София, отдел „Оперативни проверки“.</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена от защитник, срещу въззивно решение № 37 от 25.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. по описа на САС.</p> <p>С присъда № 2827 от 11.06.2018 г. по н.о.х.д. № 190/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград подсъдимият Г. Н. Ц. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 301 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (поискване и приемане на дар, който не му се следва, от длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – София, отдел „Оперативни проверки“, извършено при условията на продължавано престъпление), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева. Със същата присъда съдът е лишил подсъдимия от право да заема контролна дейност в държавни или общински органи за срок от две години.</p> <p>С решение № 37 от 25.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. на САС присъдата на първоинстанционния съд е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се заявяват всички касационни основания и се иска отмяна на въззивното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд или налагане на по-леко наказание и отмяна на наложеното наказание „глоба“.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>17.10.2019 г. – н. д. № 735/2019 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело № 735/2019 г. срещу подсъдимата Н. П. Н. в качеството ѝ на длъжностно лице – ръководител „Сервизна база“ – Плевен към „Асансьорни сервизи“ АД, за присвояване при условията на продължавано престъпление.</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу нова присъда № 18 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 80/2019 г. на Окръжен съд – Плевен.</p> <p>С присъда № 55 от 26.03.2018 г. по н.о.х.д. № 2856/2017 г. на Районен съд – Плевен подсъдимата Н. П. Н. е призната за виновна в извършването на престъпление по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (присвояване на чужди пари при условията на продължавано престъпление) и осъдена, поради което ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години.</p> <p>С нова присъда № 18 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 80/2019 г. на Окръжен съд – Плевен</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>осъдителната присъда на първоинстанционния съд е изцяло отменена и подсъдимата е призната за невиновна и оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С касационния протест се релевират основанията по чл. 348, ал. 1, т. т. 1 и 2 от НПК, като се иска отмяна на новата присъда на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>18.10.2019 г. – н. д. № 794/2019 г., П н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от подсъдимия Ж. Х. Д. срещу въззивно решение № 93 от 21.06.2019 г. на Бургаския апелативен съд, с което е изменена присъда № 13 от 11.05.2018 г. по н.о.х.д. № 637/2016 г. на Окръжен съд – Сливен.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият Ж. Х. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице – инспектор в ТД на НАП – Бургас, поискал и приел от М. С. М. дар – сумата от 300 лева, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – да не състави акт за установяване на административно нарушение, като подкупът е извършен чрез изнудване, посредством злоупотреба със служебно положение). На подсъдимия са наложени наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 4 години; „глоба“ в размер на 1000 лв. и „лишаване от право да заема длъжност в системата на НАП“ за срок от три години.</p> <p>С решение № 93 от 21.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 65/2019 г. Бургаският апелативен съд изменил присъдата на първата инстанция, като преквалифицирал извършеното от подсъдимия престъпление от чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК в такова по чл. 301, ал. 1 от НК и намалил наложените на подсъдимия наказания, както следва: наказанието „лишаване от свобода“ от три години на една година, наказанието „лишаване от право да заема длъжност в системата на НАП“ от три години на две години и наказанието „глоба“ от 1000 лева на 500 лева. Съдът намалил и размера на определения на основание чл. 66 от НК относно отложеното изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ изпитателен срок от четири на три години. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>В жалбата са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане на първа или въззивна инстанция или изменение на наказанието „лишаване от свобода“ с наказание „пробация“.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>21.10.2019 г. – н. д. № 732/2019 г., П н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 283а, пр. 2, т. 1 вр. чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

Във Върховния касационен съд е образувано дело срещу подсъдимия Н. Ц. Т. – длъжностно лице – директор на Областна дирекция „Земеделие“ – Видин, по касационна жалба на подсъдимия и защитника му, касационна жалба на гражданския ищец Министерство на земеделието и храните и по касационен протест срещу въззивно решение № 196 от 09.05.2019 г. по в.н.о.х.д. № 33/2019 г. на Софийския апелативен съд. С него е изменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 22/2017 г. на Окръжен съд – Монтана, с която подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 283а, пр. 2, т. 1 вр. чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което наруши или не изпълни служебните си задължения, или превиши властта си или правата си с цел да набави за себе си облага, като деянието е свързано с продажба и от него са настъпили значителни вредни последици). С присъдата на подсъдимия му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“, като за същия срок от 4 години е лишен от право да заема длъжност в държавна или общинска администрация. Предявеният от министъра на земеделието и храните граждански иск в размер на 2 126 548 лв. е отхвърлен изцяло като неоснователен.

С въззивното решение спрямо подсъдимия Н. Ц. Т. престъплението за длъжностно присвояване е преквалифицирано в такова по чл. 283а, пр. 2, т. 1 вр. чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като е оправдан за настъпването на значителни вредни последици. Въззивният съд намалява наложеното наказание на 3 години „лишаване от свобода“ и на основание чл. 66, ал. 1 от НК го отлага за срок от 4 години. Отменя гражданската част на присъдата и оставя без разглеждане предявения граждански иск за целия размер. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на САС, като делото бъде върнато за ново разглеждане, да се отмени решението и подсъдимият бъде оправдан или да бъдат намалени така наложените наказания.

В касационната жалба на гражданския ищец се прави искане за отмяна на въззивното решение относно оставения без разглеждане граждански иск и да се постанови съдебен акт, в който съдът да се произнесе по същество на гражданската претенция.

С касационния протест се прави искане за отмяна на приложения чл. 66, ал. 1 от НК и да се наложи наказание „лишаване от свобода“ с ефективно изтърпяване при първоначален общ режим.

18.11.2019 г. – н. д. № 916/2019 г., I н. о., докладчик: Евелина Стоянова, чл. 201 от НК

Делото е образувано по касационна жалба и допълнение към нея от подсъдимата С. Р. С. (обвинена за присвояване на чужди пари в качеството ѝ на длъжностно лице – продавач-консултант), подадени от служебен защитник, срещу нова присъда от 03.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1182/2018 г. на Окръжен съд – Стара Загора.

С Решение № 216/02.12.2019 г. ВКС реши:
Оставя в сила нова присъда № 12 от 03.04.2019 г.,

<p>С присъда по н.о.х.д. № 3687/2017 г. на Районен съд – Стара Загора подсъдимата С. Р. С. е призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване при условията на продължавано престъпление).</p> <p>С решението по в.н.о.х.д. № 1182/2018 г. на Окръжен съд – Стара Загора оправдателната присъда на първоинстанционния съд е отменена и подсъдимата е призната за виновна по повдигнатото ѝ обвинение, като е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години.</p> <p>С касационната жалба се заявяват всички касационни основания и се иска отмяна на новата присъда и оправдаване на подсъдимата или връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	<p>постановена по в.н.о.х.д. № 1182/2018 г. на Окръжния съд – Стара Загора. Решението е окончателно.</p>
<p>18.11.2019 г. – н. д. № 972/2019 г., II н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Д. С. К., подадена от упълномощен защитник, срещу въззивното решение от 05.08.2019 г. по в.н.о.х.д. № 136/2019 г. на Апелативен съд – Бургас.</p> <p>С присъда от 18.04.2019 г. по н.о.х.д. № 206/2019 г. на Окръжен съд – Бургас подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 НК (даване на подкуп на длъжностни лица – полицейски органи) и осъден, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.</p> <p>С решението по в.н.о.х.д. № 136/2019 г. на Апелативен съд – Бургас първоинстанционната присъда е изменена, като деянието на подсъдимия е преквалифицирано в такова по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 НК (опит за даване на подкуп на длъжностни лица – полицейски органи). С въззивното решение в останалата ѝ част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се иска изменение на въззивното решение в частта за наказанието, с което е изменена първоинстанционната присъда и деянието е преквалифицирано в опит, и намаляване на наложеното наказание на подсъдимия.</p>	<p>С решение № 223/21.11.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 131/05.08.2019 г., постановено от АС – Бургас по в.н.д. 136/2019 г. Решението е окончателно.</p>
<p>20.11.2019 г. – н. д. № 805/2019 г., I н.о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 219, ал. 3 от НК</p> <p>Касационното производство е инициирано по касационна жалба на подсъдимия Ю. П. В. срещу решение № 80/17.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 410/2018 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда от 12.02.2018 г. по н.о.х.д. № 257/2017 г. на Окръжен съд – Шумен Ю. П. В. е признат за виновен, поради което и на основание чл. 219, ал. 3 вр. с чл. 219, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, отложено за срок от 3 години, както и „лишаване от право да заема ръководна държавна или обществена длъжност“ за срок от 2 години. Със същата</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

присъда Ю. В. е признат за невиновен за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – ръководител на предприятие – „ръководител звено ХТР (хидротехнически район) Шумен“ в „Напоителни системи“ ЕАД, клон „Черно море“, да е нарушил и допуснал да се извърши нарушение на правилата, установени със специален закон, за запазване на рибата и другите водни организми и за правилното развитие на риборазвъждането в страната, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 239, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. С тази присъда е признат за невиновен и за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 06.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – ръководител на предприятие, е използвал служебното си положение, за да набави за друго противозаконна облага – парична сума в размер на 29 560 лв. – на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 283 от НК вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С присъда № 3 от 08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 104/2018 г. на Апелативен съд – Варна подсъдимият е признат за невиновен в това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице не е положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението, стопанисването, запазването на повереното му имущество и за възложената му работа и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 219, ал. 3 вр. чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а в останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

По протест на прокурор е образувано к.н.д. № 857/2018 г. на ВКС, като с решение № 228/06.11.2018 г. на ВКС присъдата на Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 104/2018 г. е отменена и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С решение № 80/17.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 410/2018 г. на Апелативен съд – Варна е изменена присъда № 4 от 12.02.2018 г. по н.о.х.д. № 257/2017 г. на първоинстанционния съд, като спрямо Ю. П. В. е приложен чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26 от НК – за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице не положил достатъчно грижи за възложената му работа, с което причинил значителни вреди на „Напоителни системи“ ЕАД в размер на 49 003 лева.

Със същото решение е отменено наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от право да заема ръководна държавна или обществена длъжност“ за срок от 2 години, като присъдата по н.о.х.д. № 257/2017 г. на Окръжен съд – Шумен е потвърдена в останалата част.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като въз основа на това се прави искане за отмяна на въззивното решение в частта, с която е изменена първоинстанционната присъда в осъдителната ѝ част, и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд.

<p>25.11.2019 г. – н. д. № 1005/2019 г., II н.о., докладчик: Жанина Начева, чл. 304а от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по жалби на подсъдимата Р. Г. П., подадени чрез упълномощените ѝ защитници, срещу въззивно решение № 223/30.05.2019 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда № 44/20.12.2017 г. по н.о.х.д. № 50/2017 г. на Софийския окръжен съд подсъдимата е призната за виновна по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (предложила подкуп на полицейски органи, за да не извършат действия по служба), за което са ѝ наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „глоба“ в размер на 1000 лева.</p> <p>Със същата присъда подсъдимата е призната за виновна по чл. 234, ал. 1, пр. 2 от НК (държала акцизни стоки без бандерол), за което са ѝ наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 1830 лева.</p> <p>На основание чл. 23 от НК съдът е определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимата в размер на 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 1830 лева.</p> <p>С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 350/2019 г. Софийският апелативен съд е изменил първоинстанционната присъда в частта относно наложеното на подсъдимата наказание „лишаване от свобода“ за престъплението по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК, като е намалил размера на същото от 2 години на 1 година и 6 месеца; както и относно наложеното на подсъдимата общо най-тежко наказание за престъпленията по чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 от НК и чл. 234, ал. 1 от НК, като е намалил размера на същото от 2 години на 1 година и 6 месеца. В останалата част присъдата на първоинстанционния съд е потвърдена.</p> <p>С касационните жалби се релевират всички касационните основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване на подсъдимата, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на наложеното наказание „лишаване от свобода“.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>03.12.2019 г. – н. д. № 971/2019 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на гражданския ищец срещу нова присъда № 2 от 31.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 833/2018 г. по описа на САС в частта относно гражданския иск.</p> <p>С присъда № 75 от 28.03.2018 г. по н.о.х.д. № 2383/2017 г. на СГС подсъдимият Х. М. Я. Т. (чуждестранен гражданин) е признат за виновен в извършването на: продължавано престъпление, в качеството на длъжностно лице – управител на търговско дружество, по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, а на основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК е наложено и наказание „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 2 години; при</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>условията на продължавано престъпление, в качеството на управител на търговско дружество сключвал неизгодни сделки, от които са произлезли значителни вреди за представляваното от него търговско дружество – престъпление по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимия в размер на 3 години „лишаване от свобода“, като на основание чл. 23, ал. 2 от НК присъединил допълнително наложеното наказание „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 2 години. С присъдата подсъдимият е осъден и да заплати на конституирания по делото граждански ищец сумата от 35 457,10 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.</p> <p>С новата присъда на САС изцяло е отменена първоинстанционната и подсъдимият Х. М. Я. Т. е признат за невиновен в извършването на престъпленията, за които му е повдигнато обвинение, като е напълно оправдан. С присъдата е отхвърлен и предявеният от гражданския ищец иск.</p> <p>С подадената касационна жалба от гражданския ищец се атакува новата присъда в наказателната ѝ част поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, като се иска отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд, както и по отношение на отхвърления граждански иск, като се иска неговото уважаване и присъждане в пълния му размер.</p> <p>По делото е постъпил и бланкетен касационен протест в срока за касационно обжалване, но същият е бил оттеглен от прокурора след запознаване с мотивите към новата присъда.</p>	
<p>09.12.2019 г. – н. д. № 776/2019 г., III н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 253, ал. 7 вр. ал. 5 вр. ал. 3 и др. от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите съучастници Е. Е. М. и Д. Ю. А. срещу произнесеното от Софийския апелативен съд въззивно решение № 33 от 02.05.2019 г. по в.н.о.х.д. № 7/2018 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № С–155/2011 г. на СГС. С нея подсъдимата Е. Е. М. е призната за виновна за извършени престъпления по чл. 253, ал. 7 вр. ал. 5 вр. ал. 3, т. 2 и т. 3 вр. ал. 2 от НК (длъжностно лице, в кръга на службата му, получило повече от два пъти имущество – пари в особено големи размери – 1 590 378 418,08 лева, за които знаело, че е придобито чрез престъпление, което не попада под наказателна юрисдикция на Република България), по чл. 250 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (превеждане на суми извън страната по банков път, използвайки неистински, преправен документ или документ с невярно съдържание) и по чл. 251, ал.1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (неизпълнение на задължение за деклариране на парични средства, пренасяни през границата на страната, която е външна граница на Европейския съюз, и стойността на предмета на престъплението е в особено големи размери). С присъдата подсъдимият Д. Ю. А. е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 253, ал. 7 вр. ал. 5 вр. ал. 3, т. 2 и т. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК (извършване на финансова операция или сделка с имущество или</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>прикриване на произхода, местонахождението, движението или действителните права върху имуществото – пари в особено големи размери – 1 590 378 418,08 лева, за което извършителят знае или предполага, че е придобито чрез престъпление и което не попада под наказателна юрисдикция на Република България), по чл. 250 вр. чл. 20, ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (превеждане на суми извън страната по банков път, използвайки неистински, преправен документ или документ с невярно съдържание, в качеството на помагач).</p>	
<p align="center">10.12.2019 г. – н. д. № 970/2019 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 282 от НК</p> <p>Касационното производство е иницирано по касационен протест от Софийската апелативна прокуратура и касационна жалба от подсъдимата А. Б. Р. – бивш съдия в гр. Видин, срещу въззивно решение от 28.03.2019 г. по в.н.о.х.д. № 554/2018 г. на САС, с което е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 4962/2016 г. на СГС. С нея подсъдимата е призната за виновна за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК (длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение, наруши или не изпълни служебните си задължения или превиши властта си, да набави за себе си или за друго облага). Подсъдимата е осъдена на 6 месеца „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието е отложено за срок от 3 години. В останалата част по обвинението подсъдимата е призната за невиновна.</p> <p>В касационния протест се изтъкват доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане за увеличаване на размера му и налагане на наказание „лишаване от право да се заема определена държавна или обществена дейност“ по аргумент на чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК.</p> <p>В касационната жалба и допълнението към нея се изтъкват доводи за допуснати нарушения на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване на правото на защита спрямо подсъдимата. Прави се искане за оправдаване на А. Б. Р. или отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p align="center">11.12.2019 г. – н. д. № 952/2019 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 283а от НК</p> <p>Делото е иницирано по касационни жалби на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. срещу решение № 82/19.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 110/2019 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда от 21.09.2018 г. по н.о.х.д. № 35/2015 г. на Окръжен съд – Добрич Д. М. Х. е признат за виновен в това, че: в условията на продължавано престъпление в качеството на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – областен управител на Област Добрич, нарушил служебните си задължения, регламентирани в Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост, с цел да набави облага за други лица, от което са настъпили значителни вредни имуществени последици за държавата в общ размер на 150 002,48 лева и престъплението е свързано с продажба на държавна собственост, поради което му е</p>	<p>Отложено за 27.01.2020 г.</p>

наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, както и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева; в условията на продължавано престъпление, като извършител, в съучастие с П. Л. Г., като помагач, превишил властта и правата си, като извършил действия от компетентността на СБР „Тузлата“ ЕООД в лицето на министъра на здравеопазването, с цел да набави облага за други лица и от това са настъпили значителни вредни имуществени последици за СБР „Тузлата“ ЕООД в общ размер на 665 743,44 лева, случаят е особено тежък и престъплението е свързано с продажба на собственост на юридическо лице, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 2500 лева.

Със същата присъдата П. Л. Г. е признат за виновен в това, че: в условията на продължавано престъпление, като извършител в качеството на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – директор на Дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“ – гр. Добрич, в съучастие, като помагач на Д. М. Х., улеснил последния да превиши властта и правата си, извършвайки действия от компетентността на СБР „Тузлата“ ЕООД в лицето на министъра на здравеопазването, с цел да набави облага за други лица и от това са настъпили значителни вредни имуществени последици за СБР „Тузлата“ ЕООД в общ размер на 665 743,44 лева, случаят е особено тежък и престъплението е свързано с продажба на собственост на юридическо лице, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 2500 лева; в условията на продължавано престъпление, в съучастие, като помагач на Д. М. Х., улеснил последния да наруши служебните си задължения, регламентирани Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост, с цел да набави облага за други лица, от което са настъпили значителни вредни имуществени последици за държавата в общ размер на 135 102,48 лева и престъплението е свързано с продажба на държавна собственост, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. е определено да изтърпят най-тежкото наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, отложено с изпитателен срок от 5 години. Присъединено е наказанието „глоба“.

С решението на Апелативен съд – Варна присъдата на първоинстанционния съд в частта относно осъждането на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. е изцяло потвърдена.

В касационните жалби се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като въз основа на това се правят искания за отмяна въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.

12.12.2019 г. – н. д. № 692/2019 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК

Отложено поради заболяване на подсъдимия.

<p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. С. М. срещу решение № 179 от 30.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 915/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъда от 23.04.2018 г. по н.о.х.д. № 400/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград. С нея подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК (в качеството му на длъжностно лице, при условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари, връчени в длъжностното му качество да ги пази и управлява, като за улесняване на присвояването е извършил други престъпления, за които по закон не се предвижда по-тежко наказание) и по чл. 210, ал. 1, т. 1, пр. 1 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, използвайки заблудението и неосведомеността на клиенти на банка, представлявана от подсъдимия И. С. М., причинил на същите имотна вреда в големи размери). С жалбата са развити доводи за допуснати от Софийския апелативен съд нарушения на закона, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост. Претендира се отмяна на обжалваното решение и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно се иска изменение на решението на въззивния съд.</p>	
<p>12.12.2019 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВнаС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.</p> <p>ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВнаС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.</p> <p>С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо общежитие от закрит тип.</p> <p>На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.</p>	<p>Спряно поради заболяване на подсъдимия.</p>

<p>С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.</p> <p>С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.</p>	
<p align="center">13.12.2019 г. – н. д. № 1108/2019 г., I н. о., докладчик: Евелина Стоянова, чл. 282 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия С. И. О. (кмет на с. Одърне, община Пордим) срещу въззивна присъда № 200 от 30.09.2019 г. на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 250/2019 г., с която е отменена първоинстанционната присъда № 28 от 12.06.2019 г. по н.о.х.д. № 931/2018 г. на Окръжен съд – Плевен. С въззивната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2, пр. 2 от НК (длъжностно лице, което превиши властта си с цел да набави за друго облага и от това са настъпили значителни вредни последици).</p> <p>С въззивната осъдителна присъда на подсъдимия С. И. О. му е наложено наказание от 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен за срок от 3 години.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, тъй като деянието не съставлява престъпление. Прави се искане да се отмени присъдата на Апелативен съд – Велико Търново и подсъдимият да бъде оправдан изцяло.</p>	